

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 593

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 276 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
301. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii și efectuează procedura de executare silită, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	5-7
2.185. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind modificarea alin. (1) al art. II din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 996/2016 pentru modificarea și completarea reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 276**

din 23 aprilie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gabriela Cristina Militaru în Dosarul nr. 1.554/187/2017 al Judecătoriei Beiuș. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.651D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 281 din 8 mai 2014 și Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.554/187/2017 al Judecătoriei Beiuș, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gabriela Cristina Militaru într-o cauză civilă având ca obiect plângerea contravențională formulată în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că prin reglementarea criticată se instituie o competență teritorială exclusivă de soluționare a plângerii contravenționale îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor în favoarea judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost constatată fapta. Această situație aduce atingere principiului accesului liber la justiție, creând un obstacol considerabil în cazul cetățenilor care nu locuiesc în raza

teritorială unde s-a produs fapta, împrejurare ce este de natură să genereze cheltuieli financiare considerabile ca urmare a deplasării la sediul instanței competente să soluționeze plângerea contravențională.

6. Susține, de asemenea, că reglementarea criticată se abate de la legislația contenciosului administrativ, care prevede posibilitatea alegerii instanței competente de către persoana contestatoare, astfel încât, procesul-verbal de constatare fiind un act administrativ, întocmit de un agent al unei instituții aflat în exercițiul funcțiunii, plângerea formulată împotriva acestui act administrativ având un caracter contencios, sunt aplicabile prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004. Autoarea excepției de neconstituționalitate arată, totodată, că dispozițiile Legii nr. 554/2004 stabilesc competența de soluționare a cererilor formulate împotriva actelor administrative în sarcina secțiilor de contencios-administrativ ale tribunalelor (pentru actele administrative locale) sau ale curților de apel (pentru actele administrative centrale), excluzând competența judecătorilor. Având în vedere posibilitatea legală de alegere a competenței, stabilită prin Legea nr. 554/2004, aceasta arată că atât prevederile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cât și cele ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, limitând competența de soluționare pentru un litigiu de contencios administrativ la o singură instanță.

7. În fine, apreciază că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă între mai multe instanțe, deopotrivă competente, deoarece limitează competența, în mod injust, la o singură instanță, respectiv judecătoria în raza căreia s-a produs fapta.

8. **Judecătoria Beiuș** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și ale art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neîntemeiată. În acest sens, instanța de judecată arată, în esență, că reglementarea competenței teritoriale a instanței în cazul plângerilor contravenționale nu constituie o încălcare a liberului acces la justiție, ci are menirea de a da expresie dreptului la un proces echitabil prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere.

9. De asemenea apreciază că nu se poate vorbi nici despre producerea vreunei discriminări în privința petenților domiciliați în altă circumscripție teritorială decât cea în care se află situat locul în care a fost săvârșită/constatată contravenția, reglementarea criticată fiind aplicabilă tuturor persoanelor sancționate contravențional în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 131 din 13 martie 2014 și Decizia nr. 160 din 12 martie 2013.

12. **Avocatul Poporului** învederează faptul că și-a mai exprimat punctul de vedere asupra prevederilor legale criticate în sensul constituționalității acestora, acesta fiind reținut, spre exemplu, în deciziile Curții Constituționale nr. 131 din 13 martie 2014 și nr. 281 din 8 mai 2014, punct de vedere pe care îl menține și în prezenta cauză.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, și cele ale art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea criticilor formulate în susținerea excepției, Curtea constată că, atât în ceea ce privește art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, cât și cu privire la art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sunt criticate numai prevederile alin. (1) ale acestor texte legale. Așa fiind, prevederile criticate, asupra cărora Curtea urmează a se pronunța, au următorul cuprins:

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: *„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”;*

— Art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”*

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*, și celor ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și ale art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai făcut obiect al controlului Curții

Constituționale, din perspectiva unor critici similare, prilej cu care Curtea a statuat în sensul conformității acestora cu Legea fundamentală.

18. În acest sens este, spre exemplu, Decizia nr. 131 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 12 mai 2014, Decizia nr. 281 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, Decizia nr. 125 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din data de 13 mai 2015, și Decizia nr. 84 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 23 mai 2017, prin care Curtea a reținut că reglementarea criticată nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

19. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea a statuat că norma legală criticată nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției prin care se constată încălcări ale prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. Totodată, Curtea a statuat că stabilirea competenței teritoriale unice a instanței de judecată pentru soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei/unor contravenții privind circulația pe drumurile publice are în vedere aplicarea unui criteriu general și obiectiv, respectiv cel al locului unde a fost săvârșită și constatată contravenția, ceea ce este pe deplin justificat și rezonabil în considerarea specificului acestei categorii de contravenții, și anume mobilitatea sau starea de tranzit în care se află persoanele care circulă pe drumurile publice și care trebuie să respecte aceleași reguli de circulație prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

20. Prin Decizia nr. 281 din 8 mai 2014, paragraful 18, precitată, Curtea a reținut că, potrivit art. 109 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prevederile acesteia se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care, la art. 47, face trimitere, la rândul său, la prevederile Codului penal ori la cele ale Codului de procedură civilă, după caz. Or, prevederile art. 183 alin. (1) și art. 200 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevăd, pe lângă posibilitatea îndeplinirii prin poștă a actelor de procedură, și o serie de garanții ale drepturilor reclamantului, căruia, de pildă, i se vor comunica în scris lipsurile cererii de chemare în judecată, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă modificările sau completările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. Așadar, chiar dacă art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 instituie competența teritorială exclusivă a instanței de judecată de la locul săvârșirii și constatării faptei contravenționale, acest lucru nu îl obligă, în

sine, pe reclamant la cheltuieli suplimentare cauzate de deplasarea în acea localitate pentru a fi prezent la fiecare termen de judecată sau pentru a depune diverse acte procedurale necesare la dosar și nici nu poate conduce la încălcarea dreptului de soluționare a cauzei într-un termen rezonabil. Tocmai în considerarea unor astfel de situații, legiuitorul a reglementat modalități alternative care să garanteze exercitarea efectivă și deplină a drepturilor materiale și procesuale ale oricărei persoane care dorește să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

21. Referitor la prevederile art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în jurisprudența citată, Curtea a constatat că acestea nu îngăduiesc dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești, exprimând chiar o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale.

22. Din perspectiva dispozițiilor art. 52 alin. (1) și (2) Constituție, prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea a constatat că aceste norme constituționale „conferă persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică, printr-un act administrativ, dreptul de a se adresa instanței pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, însă în condițiile și în limitele stabilite prin lege organică. Or, în cauza de față este criticată o ordonanță a Guvernului ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ. De altfel, domeniul contravențional, spre

deosebire de contenciosul administrativ, nu se regăsește printre cele strict și limitativ prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție, în privința cărora legiferarea are loc numai prin lege organică”.

23. În același context, prin Decizia nr. 726 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 16 iulie 2008, în ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate creează o discriminare nejustificată, deoarece plângerile împotriva anumitor acte administrative se soluționează potrivit Legii nr. 554/2004, iar cele formulate împotriva proceselor-verbale contravenționale, tot acte administrative, se soluționează potrivit Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, Curtea a constatat că persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției nu este pusă în fața unui verdict definitiv de vinovăție și de răspundere, ci doar în fața unui act administrativ de constatare, ale cărui efecte pot fi înlăturate prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. S-a mai reținut cu același prilej că, din punctul de vedere al agentului constatator, această persoană este vinovată și responsabilă, iar procesul-verbal întocmit are, până la rămânerea lui definitivă, caracterul unui act administrativ de constatare. Or, aceasta nu poate duce la concluzia susținută de autoarea excepției că soluționarea cauzelor privind contestarea unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții ar trebui să urmeze regulile procedurale specifice contenciosului administrativ, reglementate prin Legea nr. 554/2004.

24. În fine, cu privire la susținerile autoarei excepției potrivit cărora reglementarea criticată contravine dispozițiilor art. 116 din Codul de procedură civilă (care dau posibilitatea reclamantului să aleagă între mai multe instanțe, deopotrivă competente), deoarece limitează competența, în mod injust, la o singură instanță, respectiv judecătoria în raza căreia s-a produs fapta, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu normele constituționale, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriela Cristina Militaru în Dosarul nr. 1.554/187/2017 al Judecătoriai Beiuș și constată că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Beiuș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE PENTRU SERVICIILE COMUNITARE DE UTILITĂȚI PUBLICE

ORDIN

privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii și efectuează procedura de executare silită, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Având în vedere:

— dispozițiile art. 223 și art. 342 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. 16 alin. (7) și (9) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției financiar, contabilitate, administrativ nr. 706.768/29.05.2019;

— avizul favorabil al Ministerului Finanțelor Publice, comunicat prin Adresa nr. 805.277 din 8.07.2019,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice nr. 22/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor cap. VI „Măsuri asigurătorii” și a prevederilor cap. VIII „Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită” din titlul VII „Colectarea creanțelor fiscale” al Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se vor elibera legitimații executorilor fiscali din cadrul Direcției financiar, contabilitate, administrativ abilitați cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită.

Art. 2. — Executorii fiscali sunt persoane angajate în cadrul Direcției financiar, contabilitate, administrativ abilitate cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită, desemnate de președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice (A.N.R.S.C.) în acest sens.

Art. 3. — (1) Legitimațiile prevăzute la art. 1, denumite în continuare *legitimații*, atestă o împuternicire a executorului fiscal în fața debitorului sau a terților, ce implică exercițiul autorității de stat, acordată acestuia pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor ce îi revin potrivit legii.

(2) Legitimația este valabilă numai însoțită de delegația emisă de Direcția financiar, contabilitate, administrativ și aprobată de președintele A.N.R.S.C.

Art. 4. — (1) În baza legitimației și a delegației, executorul fiscal poate:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului;

d) să aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

(2) Executorul fiscal poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul

acesteia, iar, în caz de refuz, organul de executare silită cere autorizarea instanței judecătorești competente potrivit dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00—20,00, în orice zi lucrătoare, iar, în cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului poate avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (2). Executarea începută poate continua în aceeași zi sau în zilele următoare.

(4) În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la alin. (1), executorul fiscal poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice și a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (2) și (3).

Art. 5. — (1) Solicitarea privind achiziția de legitimații, inclusiv numărul acestora, se transmite de către Direcția financiar, contabilitate, administrativ către compartimentul cu atribuții în achiziții publice din cadrul A.N.R.S.C.

(2) Legitimațiile au regim special și se distribuie de către Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT.

(3) După efectuarea achiziției de legitimații de executor fiscal, Direcția financiar, contabilitate, administrativ va înștiința Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT pentru a desemna un reprezentant în vederea ridicării acestora din magazia instituției.

(4) Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT, prin reprezentantul desemnat de acestea, va elibera nominal legitimațiile executorilor fiscali, pe baza unei evidențe nominale. Numerotarea legitimațiilor se face în ordinea emiterii acestora. Modelul evidenței nominale este prevăzut în anexa nr. 2.

(5) Legitimațiile sunt valabile 5 ani de la data eliberării lor.

(6) Pierderea sau furtul legitimației se publică în presă și se anunță Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT, în termen de 5 zile lucrătoare, în vederea consemnării în evidența prevăzută la alin. (4) și a eliberării unei noi legitimații.

(7) La data încetării calității de executor fiscal a titularului legitimației, acesta o va depune la Direcția dezvoltare

instituțională, resurse umane și IT, în vederea anulării, care va fi consemnată în evidența prevăzută la alin. (4).

Art. 6. — Forma, conținutul și descrierea legitimației sunt cele prevăzute în modelul prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 7. — Anexele nr. 1—2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Direcția financiar, contabilitate, administrativ și Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice,
Ionel Tescaru

București, 10 iulie 2019.
Nr. 301.

ANEXA Nr. 1

Model legitimație

— pagina 1 —

GUVERNUL ROMÂNIEI
A.N.R.S.C.

STEMA ROMÂNIEI

LEGITIMAȚIE DE EXECUTOR FISCAL

— pagina 2 —

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile

Comunitare de Utilități Publice — A.N.R.S.C.

Sigla A.N.R.S.C.

LEGITIMAȚIE DE EXECUTOR FISCAL

Nr. ....

drapelul României

NUME: .....

PRENUME: .....

CNP: .....

FUNCȚIA: .....

DIRECȚIA: .....

DATA ELIBERĂRII: .....

(foto)

Semnătura executorului

.....

Președinte A.N.R.S.C.

.....

— pagina 3 —

VIZĂ	VIZĂ	VIZĂ	VIZĂ	VIZĂ
Anul	Anul	Anul	Anul	Anul .....

NOTE:

Executorul fiscal este împuternicit să ducă la îndeplinire prevederile cap. VI „Măsurile asigurătorii” și ale cap. VIII „Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită” din titlul VII „Colectarea creanțelor fiscale” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului; să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile; să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului; să aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.

Legitimația este valabilă numai însoțită de delegația emisă de Direcția financiar, contabilitate și aprobată de președintele A.N.R.S.C.

Legitimația este valabilă 5 ani de la data eliberării.

Legitimația nu este transmisibilă.

Descrierea legitimației de executor fiscal — TIP CARTE

1. Descrierea legitimației:

a) dimensiuni: 105 mm/74 mm

b) carton: grosime — 1 mm

c) culori:

— „pagina 1” — galben, albastru;

— „pagina 2” — alb-negru, roșu, galben, albastru, bleu (cod CMYK 15/5/0/0);

— „pagina 3” — alb-negru;

— „pagina 4” — albastru.

d) fotografia este color, are dimensiunile de 30 x 40 mm.

2. Legitimația de executor fiscal se compune din 4 pagini.

3. Avizarea legitimației de executor fiscal se efectuează prin semnarea de către președintele A.N.R.S.C. și aplicarea ștampilei instituției. Avizarea anuală se face de către Direcția dezvoltare instituțională, resurse umane și IT.

4. Elementele de particularizare a legitimației de executor fiscal sunt:

a) drapelul României, având dimensiunile de 2 x 105 mm, poziționarea acestuia în partea superioară a legitimației de executor fiscal și având intensitatea culorilor prevăzută în anexa nr. 1 la Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice, cu completările ulterioare;

b) stema țării, având dimensiunile de 50 x 70 mm și fiind poziționată în centru, pe pagina 2 și pagina 3 a legitimației de executor fiscal, în spațiul rezervat textului, potrivit modelului original prevăzut în anexa nr. 1 la Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare, și executată în filigran cu un singur ton închis la culoare;

c) sigla A.N.R.S.C., poziționată pe pagina 2 în partea superioară dreaptă, având dimensiunile 20 x 17 mm;

d) fondul paginii 2 — fonta de siguranță — cuprinde înscrisuri „A.N.R.S.C.”, pe toată suprafața, realizate cu culoarea bleu (cod CMYK — 15/5/0/0).

ANEXA Nr. 2

MODELUL
evidenței nominale a legitimațiilor de executori fiscali

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția executorului fiscal	Marca	Numărul legitimației	Eliberare		Predarea/Pierderea legitimației		Observații
					Data	Semnătura	Data	Semnătura	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

Se completează în ordinea emiterii legitimațiilor.

Modalitatea de completare

1. Persoana responsabilă cu evidența nominală va completa un rând în situație, pentru fiecare legitimație de executor fiscal, respectiv coloanele de la numărul 0 la numărul 4.

2. Executorul fiscal va completa coloanele numărul 5—8, după cum urmează:

— în momentul primirii legitimației se vor completa coloanele 5 și 6;

— la predarea sau pierderea legitimației se vor completa coloanele 7 și 8;

— coloana 9 se va completa de persoana responsabilă cu evidența nominală sau executorul fiscal, dacă va fi cazul.

Caracteristici de tipărire și arhivare

1. Se tipărește față/verso cu ajutorul tehnicii de calcul.

2. Se întocmește într-un singur exemplar de către persoana desemnată din cadrul Direcției dezvoltare instituțională, resurse umane și IT.

3. Se îndosariază în volume de 10 file.

4. Se arhivează conform legii.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind modificarea alin. (1) al art. II din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 996/2016 pentru modificarea și completarea reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 80.771 din 18.07.2019,
în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, republicată,
în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Alineatul (1) al articolului II din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 996/2016 pentru modificarea și completarea reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 19 iulie 2016, se modifică după cum urmează:

„Art. II. — (1) În vederea exercitării dreptului de practică, auditorii energetici pentru clădiri, atestați până la data intrării în

vigoare a reglementării tehnice «Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri», aprobat prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, respectiv până la data de 13 octombrie 2010, pentru gradul profesional I, respectiv II, numai pentru specialitatea construcții sau instalații, pot solicita, până la data de 31 decembrie 2019, înscrierea la examenul de atestare în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data înregistrării cererii la autoritatea competentă.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci

București, 18 iulie 2019.
Nr. 2.185.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

